

□ **Эканоміка.**
НА ПРЫЗБЕ
МІНУЛАГА
НЕ АДСЕДЗІШСЯ.

2

□ **Неруш.**
ГРЫБІНІКІ СТАЛІ.
ВАРВАРАМІ.

2

□ **Эстэтычная
студыя.**

ЖАНЧЫНЫ
У ЯГО ЖЫЦЦІ.

3

□ **Замалёўкі
з натуты.**
СЛЁЗЫ
СТАРШЫНІ.

3

БЕЛАРУСКАЯ
МАЛАДЗЁЖНАЯ
ГАЗЕТА

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

26 ліпеня 1994 г.

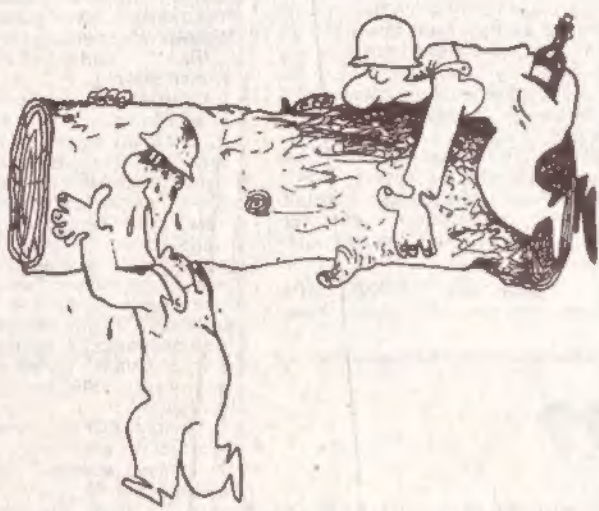
Аўторак

№ 81(13798)

Кошт у розніцу 100 рублёў

Выдавецца з 1921 года

Малое Віктар ДУБОВІК

Кур'ер "ЧЗ"

3 нагоды свята

Прэзідыум Вархоўнага Савета Рэспублікі Беларусь прыняў заўвагу да свайчыннікаў з нагоды Дня незалежнасці.

У ім, у прыватнасці, гаворыцца: "Чатыры гады назад Вархоўны Савет прыняў дэкларацыю аб дзяржаўным суверэнітэце Беларусі. У тым, што адбылося 27 ліпеня 1990 года, ёсць сваё гістарычнае справядлівае. Ідэя незалежнасці — дзяржаўнай, палітычнай, нацыянальнай — мае на Беларусі тысячагадовую гісторыю. У дакументах падкрэслена, што цалкам "бесчужыцкі" забеспячэнне устойлівае развіццё сваёй эканомікі, павышэнне ўзроўня абароны правоў і свабод чалавека, гарантыя дастойнага жыцця ўсім сваім грамадзянам".

(Ул.Інф.)

Указы на "купюрным" фоне

Першы беларускі прэзідэнт прыступіў да выканання абавязкаў. Тэматычныя стужкі, а з ім і газеты, "нясуць" у народ тэксты ўказаў, аляксандра Лукашэнкі падпісвае ў асноўным "кадравыя паперы". Фарміруюцца прэзідэнцкія структуры і ўрадавыя кабінеты — усё зразумела. Насцярожвае іншае.

Пачатак актыўнай прэзідэнцкай дзейнасці даўна супадае з ледзь не штодзённым павышэннем цен на тавары і паслугі. Хаця дзіўна, бадай, толькі на павархоўны погляд. Вядома, такое "супавышэнне" можна тлумачыць парозным. Лагічна дапусціць, што падарожжы жывяць сроднастаўнасцінага выбарчыка звязана з павышэннем памеру мінімальнай заробатнай платы, якую, дарэчы, павысіў стары ўрад. Яшчэ больш лагічным падаецца наступнае: ўрад Кебіча, выдаткаваўшы ўсе наяўныя бюджэтыныя магчымасці і сродкі, прыгожа пайшоў. Хай яму і не ўручылі пры развітанні не сёй бучет ліпеніскіх руж, але ж і цярновыя віночкі ніхто з былых высокапаставяў прэзідэнтаў не прымаў. Цяпер распачаўся закладзенне пад час выбарчай кампаніі паніжэння "райтэйгу" разліковых білетаў Нацыянальнага банка Беларусі. Калі так пойдзе і далей (амаль да кожнага прэзідэнцкага ўказа прымаюцца амерыканскія "дапаўненні" амерыканскага гандлю-сервісу), народ хутчэй, чым чакаў, пачне ўспамінаць стары ўрад і развітанне Уладзіслава Францавіча з эр-домай заявы. Асабліва невыгодным для прэзідэнта гэтак развіццё падзеі становіцца з улікам таго, што ў новым урадзе застаецца шэраг старых фігур. Прынамсі, яны і павінны былі б, у першую чаргу, папярэджаць на сітуацыю. І хаця б крыху адцінуць у часавым вымярэнні "купюрную ліхаманку" ад прэзідэнцкага старта.

Якў ЯСЭПІН.

Чарнобыль і здароўе нацыі

У нацыянальным прэс-цэнтры Рэспублікі Беларусь арыбавіла чарговае прэс-канферэнцыя з прадстаўнікамі Дзяржаўна-чарнобыльскага навукова-даследчага інстытута радыяцыйнай медыцыны. На гэты раз гаворка была пра здароўе беларускай нацыі.

Краіна аб'яўлена зонай нацыянальнага бедства. У Гомельскай, Магілёўскай і Віцебскай абласцях зарэгістравана адмоўнае прырост насельніцтва. Увогуле, па нашай рэспубліцы назіраецца вельмі высокі рост захворванняў ракам шчытападобнай залозы ў дзяцей. Для параўнання, на Беларусі — 2,7 працэнта захворвання на 100 тысяч дзяцей, а ў краінах Еўропы — 0,5 працэнта. За перыяд з 1986 па 1992 год зарэгістравана 147 выпадкаў раку шчытападобнай залозы ў дзяцей. На сённяшні дзень гэта лічба ўзрасла да 279.

У апошні час рэзка памяншаецца колькасць абсалютна здаровых дзяцей. Усё больш і больш дзяцей інвалідаў. Іх зараз па рэспубліцы налічваецца 15245 чалавек. Прычым, з хваробамі многіх устаноўлена прамая сувязь з чарнобыльскай катастрофай. Пры дыспенсерызаванні дзяцей шчытападобнага ўзросту хронічная паталогія выяўляецца больш чым у 4 працэнтах дзяцей, калі 24 працэнтаў — маюць супрацьпаказанні да навучаных з шчытападобнага ўзросту.

Менавіта ў такі складаны час спынена дзейнасць НДІ радыяцыйнай медыцыны, што ў Акска-каўшчыне. Яго надумалі ператварыць у НДІ эндарыналогіі і абмену рэчываў. Атрымліваецца,

што інстытут, які займаецца, і прычым, вельмі эфектыўна, усімі праблемамі радыяцыйнай медыцыны, змяняючы на вузлавыспраўляванне. Як працяг рэакцыі — замарожваецца будаўніцтва вялікага аддзялення для хворых дзяцей і іх бацькоў, хірургіі шчытападобнай залозы, спецыяльнага корпусу для даследаванняў і дыягностыкі. На гэты будаўніцтва ўрадам ужо выдзелена на 1994 год 5 мільярд рублёў, і ўсё стала раптам непатрэбным.

Святлана КУЛІКОВА.

Да "Залатога пеўня" недапелі...

Сёння ў Віцебску, у Амфітэатры вялікім Гала-канцэртм закрываецца III Міжнародны фестываль "Славянскі базар". Дзеянне "базарных" дзён, што сабралі разам прадстаўнікоў трынаццаці народаў, далі цікавую магчымасць аглядаць і шматлікіх гасцей сустрэцца з галоўнай гераіняй фестывалю — славянскай песняй.

На фестываль традыцыйна былі наладжаны Дні нацыянальных культур. У надзею свой дзень адзначала беларуская дэлегацыя. Шматлікія фальклорныя калектывы, народныя ўмелыцы дэманстравалі сваё майстэрства, на розных пляцоўках Віцебска. А ў Беларускай акадэмічнай тэатры імя Я. Каласы, дзе размясціўся Цэнтр нацыянальных культур, прайшоў астраўны канцэрт "Я — артыст" з удзелам маладых беларускіх выканаўцаў. Шкада, але канцэрт гэты, шчыра кажучы, не атрымаўся: відавочна слабы склад удзельнікаў зусім недарэчы "арганічна" дапоўнілі і тэхнічныя недахопы.

25-годдзе свайго творчай дзейнасці адзначыў у гэтым "Песняры" — з анілагам прайшоў іх канцэрт у зале Летняга амфітэатра. Ну, а ўчора ўладзімір Мулявін запрасіў сваё саброр на банкет, дзе, дарэчы, дзесяціхвілінна браў удзел Мечаслаў Грыб і паўгадзіна — Аля Ілілін.

Безумоўна, для канкурэнтнага самай хваляючай момантам "Базару" сталі вынікі іх песнянага спаборніцтва. Гран-пры — "Залаты Певень" — выйграў не прысуджаны. І прэмія засталася за спевом з Сербіі Шкопай, даўе другі — у Тэоні (Грузія) і Аляксандра Панамарова (Украіна). Трэця прэмія не прысуджвалася, а тры захавачыня даліся Ганне Іопак (Польшча), Марцэлу Малнараву (Славакія) і Рэзініну Андрэю Дунаеву. За арыгінальнае трактоўку песні ўрады аднавілі спецыяльным прызам Ганну Іопак. Яе ж адзначылі сваім спецыяльным прызам і журналісты.

Што тычыцца масе Лёграна, які і аб'явіў вынікі, то, на яго думку (але не з яго слоў) конкурс даў вельмі сціплае ўяўленне пра славянскую песню. Я прызнаўся майстра Лёграна членам журы, усё гэта ён чуў прыкладна дзесяць год таму. А лубы конкурс (і тут масе Лёграна, безумоўна, мае рацыю) павінен рабіць адкрыты. А з гэтым у "Славянскага базару" пакуль адны праблемы.

Майя ШЭНДРЫК.

І ты, Брут?

Былы прэзідэнт блогіа СССР Міхаіл Горбачоў выступіў у прамым эфіры тэлебачання канала "Астанкіна" ў папулярнай праграме Уладзіслава Лісцэва "Гардыня пік".

Ён вельмі нагатава ахарактарызаваў рэформы цяперашняга кіраўніцтва. Падкрэсліўшы, наодрод-дзец, "рэформы" ў верніках асаблівае ўдзялі. Паводле думкі Горбачова, многія расійскія сродкі масавай інфармацыі "абсурдуальна" рожым, хвалячы ад народа праўду. Не пытанне, чаму пасля прыходу ў "Астанкіна" бліжэйшага папелініка Міхала Сяргеевіча Аляксандра Якаўлева эксп-прэзідэнт па-ранейшаму амаль не мае магчымасць выступіць з тэлеэкранам. Горбачоў заўважыў, што гэта можа растлумачыць адным: Якаўлеў пры трэцім рэжыме ўзначальвае "артіпроп".

(Ул.Інф.)

Курсы валют на 25 ліпеня:

	Далар ЗША	Скупка	Продаж	Ням. марка	Скупка	Продаж
"Комплекс"	27580	28300	17730	18200		
"Прыор"	27500	28000	17600	17950		
"Пашук"	27450	28350	17700	18190		

27 ліпеня — Дзень незалежнасці Беларусі.

ЭКСКЛЮЗІУ "ЧЗ"

Міхаіл САЗОНАЎ: "Татальнага сачэння не будзе"

Але карумпіраваным чыноўнікам прыйдзеца развітацца з высокімі пасадамі

Наш суб'еселік — асоба яшчэ малавядомая на палітычным Алімпе. Скажам, што Міхаіл Юрэвіч Сазонаў пачаў працаваць у камандзе Аляксандра Рыгоравіча Лукашэнкі яшчэ тады, калі і размова аб прэзідэнце на Беларусі многімі ўсёрдэ не ўспрымалася. Сумесная дзейнасць будучага прэзідэнта і афіцэра МУС пачалася ў часы існавання антыкарупцыйнай камісіі Вархоўнага Савета. Для Міхаіла Сазонава гэта супрацоўніцтва ўяўлялася не лярвамі. Ён быў звольнены з пасады начальніка ўправлення па барацьбе з эканамічнай злачыннасцю МУС Беларусі. Формальна прычына — пераходнае дыспліна, фактычна — адмова пакінуць работу ў антыкарупцыйнай камісіі пад кіраўніцтвам Аляксандра Лукашэнкі. М.Сазонаў — самы малады з калі-небудзь займалых такую адказную міліцэйскую пасаду. Быў арганізатар буйных аперацый па барацьбе з эканамічнай злачыннасцю ў маштабах рэспублікі. Доўгі час займаўся пераважна арганізацыйнай зборам подпісаў у падтрымку Лукашэнкі. На пасаду эксперта антыкарупцыйнай камісіі вёў работу па правярцы і пошуках кампраметуючых матэрыялаў на вышэйшых службовых асоб. У якой акасіі ён знаходзіцца ця прэзідэнт з'явіўся з гэтай пытанні і пачалася наша размова.

— Прэзідэнт і будучы галава прэзідэнцкай адміністрацыі выразілі, што і ў нас павінны быць, як і ў іншых краінах, а якім мы працавалі ў антыкарупцыйнай камісіі (6 гэта Юры Малушаў і Міхаіл Карпеліч), павінны працаваць у адміністрацыйнай камісіі. Як юрыдычны факт гэта структура лічыцца не ўтворана, ідзе падрыхтоўка пераходнага перыяду, мы рэспубліканскія дакументы палажылі на шырыню службы адміністрацыі, у тым ліку ў ёй будзе стварацца камітэт па барацьбе з карупцыяй у органах дзяржаўнай улады і ўпраўлення. Мяркуючы, што мы будзем працаваць там.

— Трэба думаць, што матэрыялы, напісаныя антыкарупцыйнай камісіяй Вархоўнага Савета, атрымаюць сваё лагічнае завяршэнне ўжо ў новым антыкарупцыйным камітэце?

— Большасць з іх ужо маюць юрыдычны прыглед. Узбуджаны цалы шэраг крымінальных спраў. Але справа не толькі ў гэтым. А гэтаўжыцца ў сваіх выступленнях не зводзіць справу да крымінальнага пераследвання "залежнасці" службовых асоб. Асноўная іго прынятыя былі аб'явіць з пасады некаторых высокапаставяў чыноўнікаў за тое, што яны перавалівалі свае галіны, за тое, што па напярках, якіх ім кур'явалі, рабілася бязладдзе. Менавіта гэтыя праграмы моманты прэзідэнта і ўважаны з будучай дзейнасцю антыкарупцыйнага камітэта, які ствараецца ў адміністрацыі.

— Вядома, сёння ўжо можа на гаварыць аб публічнай халатнасці, на якой будзе будавацца работа камітэта?

— Так, мы маем такую праграму. І зыходзім з таго, што без падтрымкі карупцыі немагчыма вырашыць ніякія праблемы. Сённяшні дзяржаўны апарат да такой ступені карумпіраваны ў нашым разуменні, што праблемамі становіцца выкананне прыкрытых праграм дзяржавы.

— Тут трэба вызначыцца, што мы разумеем пад словам "карупцыя". Гэтаму паняццю ёсць дае практыка. Агульнапрынятае — падкуп. Але ёсць і лаўскае тлумачэнне, як іста. Дык вось, аднаведзена з другім зварытанам, наш дзяржаўны апарат сапсаваны і не працуе. Мы зусім не лічым, што ўсе чыноўнікі — алачыны. Яны сапсаваныя як спецыялісты і не выконваюць сваіх функцый на карысць дзяржавы. І таму, што не ўжываюць, і таму, што не хочучы. Такім чынам, карупцыя, у нашым разуменні, — гэта дзеянні чыноўніка не на карысць грамадства. Напрыклад, звычайна чалавек у гэтай роўна з-за чаго была нанесена шкода дзяржаве: з-за таго, што чыноўнік браў хабар за нейкую паслугу ці з-за таго, што ён непраўльна разумее сваю задачу. Ням, у прыватнасці, ныважна: будзе такія асобы сядзець у турме ці не, нам важна, каб яны не займалі высокае крэсла і не рабілі шкодных дзеянняў. Восе ў чым заключаецца наш падыход да самаго паняцця "карупцыя".

— Якія ж дзеянні можа пад-прымаць антыкарупцыйны камітэт супраць гэтай з'явы?

— Цяпер на ўсіх чыноўніках у-роўнях такіх рашэнняў не на харочы дзяржавы прымаецца шмат. І аднавіцца выпадкі, калі алачыныя зварытаюць з работам, хай з'ява масавая. Мы маем намер строга паводзіць ад таго, што шкодзіць справе.

— Але як гэта зрабіць практычна?

— Калі не, нерэальна панастваць чыноўнікам, якіх кожнага. Гэта тупковы шлях, які не спрацуе. Аднак мы хочам узяць пад кантроль вышэйшых чыноўнікаў, ад якіх шмат

што залежыць. Кантроль стане ажыццяўляць наш антыкарупцыйны камітэт. Заўважу, што ў яго складзе будзе прэзавішчавая колькасць высокіх прафесіяналаў, мексімум — чалавек 15. Але гэтыя людзі адаспелыя правільна паставілі задачы перад праваахоўнымі і кант-ралючымі ведамствамі і забеспя-чыць спрыт кантролю.

Цяпер на чыноўнікі ўвогуле бес-кантрольныя. Скажым, ці можа ра-вінаць ўлада, мексімовая міліцыя, пра-куратура прычынуць да адказнасці, напрыклад, спартсменаў рабінска-на? Такія выпадкі надазваюч радкі. Таму антыкарупцыйны камітэт і зна-ходзіцца ў адміністрацыі прэзідэнта, каб не было недапалкальных асоб.

Напярэда, нішто не збярэўша наладжваць паліцыйнае сачэнне ў ўсіх пагаловах адпраўляюць у турму. Размова ідзе аб тым, каб людзі, якія не могуць ці не хочучы працаваць, або працуюць, кіруючы карыстальны панкменіямі, вызвалілі свае службо-выя крэслы. Калі далей будзе да-казана, што яны ўчынілі службовыя злачынствы, — іх далей будзе ме-сянаходжывае вышчынаць суд.

Успомніла, што адбылася на Захадзе, калі чалавек абвінавачваў у карупцыі? Ён адрэ-ідзе ў астраўку.

Павышэнне павароўнага да чы-ноўніка — гэта першы аспект нашай праграмы. І ён мае на ўвазе не атопкі крымінальнай адказнасці, а хутчэй дысплінарыю.

— Есць і другі аспект?

— І другі, і трэці. Мы маем намер трымаць пад кантролем і абараняць тых дзяржаўных, якіх будзе в-суючы ў сацыяльна-эканамічным развіццё рэспублікі, каб яны не былі сарваны з-за павароўнага карупцыі ў чыноўніцкай структуры, якая будзе займацца выкананнем гэтых праграм.

— А якія дзяржаўныя пра-грамы аспрытаны?

— Прыкрытыя вызначыць прэзідэнт.

— Вы сказалі, што ў дзейнасці антыкарупцыйнага камітэта ёсць і трэці аспект...

Так, у нас будзе і работа, звязаная з заканадаўчым. Цяпер-рашэнне заканадаўства настала на ўсіх сферах. Мы лічым вельмі важным наладжываць у камітэце антыкар-упцыйнай экспертызы прымяненні за-конаў, каб не атрымаўся негачы-смыслівы закон, які будзе перашко-да ў нашым развіццё. Гэты пера-ход ужо маючы і рэальны.

— Ці прадугледжваецца вы-ступленне чыноўніцкіх структур, якіх кіраваў да сё-няшняй прэзідэнцкай улады?

— Мы гэта прадугледжваем. Але я выходжу з таго, што пераважна частка дзяржаўнага — гэта сум-лесныя людзі. Яны проста пас-таўлены не ў тым ўзросце і часта вымушаны былі займацца не тым чым трэба. Разумеючы, што будзе су-працуенне, мы спадзімся на пад-трымку прэзідэнта і на дастатко-выя павароўны яго адміністрацыі. Безумоўна, прадабавіцца сур'ёзная работа і зразумела, што галаўка даго не будзе.

Гутарыла Воляга ШАЎКО.

"Уорлднэт"

"ЦЕМНЫ" БОК ЮПІТЭРА — У АГНІ

Планету Юпітэр "бамбардзіравалі" фраг-менты каметы Шумейкера-Леві.

Адзін з "бачкоў" каметы Юджын Шумей-кер вылічыў, што аб'яднаная сіла выбуху роўная прыкладна 40 мільярд мегатон трэнтраталу. Толькі і мільян мегатон у 100 разоў перавышае ўсе ядзерныя запасы на Зямлі. Ад месца касмічнай катастрофы мы знаходзімся ў 5 разоў далей, чым ад Сонца. Адбылася яна на "цёмным" баку Юпітэра, ня-бачным цяпер з нашай планеты.

ЦРУ і XXI стагоддзе

Амерыканская разведка не з'яўляецца "марнай рэліквіяй часоў "халоднай вайны".

Дзяржаўная па выпуску перакладчык Андрэй СІДАРАЎ, рэдактар Якў ЯСЭПІН.

"Еўраньюс"

Аб гэтым заявіў дырэктар ЦРУ Дэвідс Вулсі, выступаючы ў Цэнтры стратэгічных і міжнародных даследаванняў.

Шэф ЦРУ адзначыў, што выкрыццё Олдры-ча Яіма, які на працягу многіх гадоў супра-цоўнічаў з савецкай, а потым расійскай раз-ведкай, стала "каталізатарам правядзення настолькіх змен". Яны пачаюць ЦРУ "вы-рашыць праблемы ў сферы бяспекі на парозе надыходзячага стагоддзя".

ШЛЮБ ПА-ДАМІНІКАНСКУ

Дамініканскі судзя, які аб'явіў аб в-сеселі Майкла Джэксана і Джэкі Эліса Прэслі Ліз-Мары, збярэцца распачаць су-довы працэс супраць іх.

Хьюга Альяварэ Перэс гаворыць, што ад-маўленне факта шлюбу Джэксана і Ліз-Мары

"Суперчэннэл"

"КАСМІЧНЫЯ МУЗЫКАНТЫ"

Шэсць амерыканскіх астранаўтар ар-ганізавалі музычную групу і выканалі 11 сваіх песень у хістэаўскім кафе "Хард рок".

"Касмічныя музыканты" паспелі таксама пісаць і першую касету "Адпраўленне на есць". Канцэрт быў прысвечаны 25-годдзю са-дзі першага чалавека на Месяцы.

ПРЭМ'ЕРА ПРАЗ ЧВЭРЦЬ СТАГОДДЗЯ

Нарэшце атрымана згода музыкантаў "Ролінг Стоўнс" на паказ фільма "Цырк рок-н-ролл", які здымаўся яшчэ ў 1968 годзе.

"TV-5"

Гэта — дакументальная стужка, у ёй дзеяннічаюць куміры моладзі таго часу — "ролінгі". Хутчэй за ўсё, фільм будзе дэман-стравацца пад час музычнага фестывалю ў канцы года.

І СЕЊНАШНІ ДЗЕНЬ ЛЕГЕНДЫ

У Канадзе прайшоў канцэрт легенды рока гурта "Ролінг Стоўнс" перад тысячамі аўдыторыяй.

Білеты каштавалі па 5 далараў. Фанам да-валяло прастояць у чарзе па 9 гадзін. Кан-цэрт працягваўся 85 хвілін, музыканты выка-нал 16 песень, з якіх 5 — з новага альбома, а астатнія — старыя хіты.

ЁСЦЬ ПЫТАННЕ!

Крым застаецца мараў

“Вырашыць свой адпачынак правесці ў Крым. Не ведаю, што лепш: узару пучок у здраўніц або есці “дзікарэ”. Цікава, колькі будзе каштаваць такое задавальненне і якія нечаканасці жыве там могуць сустрачаць?”

С.ГРАНКОУСКІ, г.Баранавічы.

Калі вы вырашылі ў час свайго адпачынку наведаць Крым, то патрэбна ведаць, што можна правесці з сабой 1400 тысяч расійскіх рублёў, 1 бутэльку гарэлкі, 2 віна ды 10 пачак чаргэт. Далары ЗША (ад 400 да 1000) абавязкова павінны быць указаны ў дэкларацыі. Калі возьмеце з сабой больш 1 тысячы, то пільне ўзяць, для якой мэты вам неабходна такая сума.

І тым не менш, у крымскія здраўніцы пераважаюць прадаўцы пучкаў за ўкраінскія грошы (курс карбонаца: 1 долар ЗША — 45—48 трышч).

За рэгістрацыю тая, хто прыехаў на адпачынак, выкладваюць 3000 карбонацаў ды 6 тысячныя курортны збор.

На півостраве зараз дзейнічае 635 здраўніц: каля 140 санаторыў і пансіянатаў з ляснымі ды амаль 100

без лясных. Плюс да гэтага 200 сезонных баз адпачынку, 160 дзіцячых лагераў.

А зараз аб кошы. Пучок гарэлкі для маці і дзіцяці ў санаторыі “Прымор’е” каштуе 566 далары, імя Леніна — 416 далары. У чэрвені ў санаторыі імя Р.Люксембург магчыма было купіць пучок за 600 “зялёных”, а ў ліпені іх патрэбна ўжо 833.

На дзіцячым курорце ў Егэторскі санаторыі суткі адпачынку абыходзіцца ў 14—20 далары. Кошт двухмеснага нумара з усімі выгодамі пры чатырохразовым харчаванні на 24 дні — 24 млн. карбонацаў або 1 млн. расійскіх рублёў. У санаторыі “Усход” за адпачынак і лясны плаццэ — 15 млн. карбонацаў.

Без праблем магчыма зняць кватэру. Шукальце яе не трэба — вам самі прапануюць. Сярэдні кошт такога жылля 50—90 тысяч карбонацаў, на півднёвым беразе Крыма — 100 000.

Аматараў пів не перамагчы

“Зарэз у нашай краіне з’явілася асабліва шырока, партый, руху, аб’яднанняў. Дзіва, калі сімпатызуюць беларусы і як яны ўвогуле ставяцца да найбольш вядомага.”

Г.КЛЫПАЎ, г.Баранавічы.

Адпаведна з данымі інстытута навукова-тэхнічнай інфармацыі і прэгноза, беларусы найбольш сімпатызуюць Партыі камуністаў (15,3 працэнта аптычных) і Славянскаму Сабору “Белая Русь” (6,8).

Высокі рейтинг, асабліва сярэд прадстаўнікоў моцнага полу, у Партыі аматараў пів (5,4 працэнта). Мала хто ведае пра гэтую партыю, але назва шмат у каго выклікае станоўчыя эмоцыі. Далей ідзе Аграрная пар-

тыя і сацыялістычны рух РСРС (па 4,9), НРБ (4,6). Партыя зялёных (4,4), Беларуская сялянская партыя (4,0), Беларуская партыя працы (3,7), БНФ і Ліберальна-демакратычная партыя (па 3,1), АДПБ (2,7), Рэспубліканская партыя працы і справядлівасці (2,6), Партыя народнай згоды (2,5), Польская дэмакратычная аб’яднанне (1,8), БХД (1,7), БСДГ (1,6), Беларускі навукова-вытворчы кангрэс (1,55). І на прыканцы спісу — Нацыянальна-дэмакратычная партыя Беларусі (1,1 працэнта).

Служу радзіме... на кантракты

“Цікава, ці можна служыць ва Узброеных Сілах нашай рэспублікі на кантракты?”

А.АКИМАЎ, г.Баранавічы.

Можна. Нядаўна ў Беларусі пачало дзейнічаць Палажэнне аб кантрактнай службе ва Узброеных Сілах рэспублікі. Служыць на кантракты можна на пасадах рэдакцый і сяржантаў — старшынскага складу. Прафесійнымі ваеннаслужачымі могуць быць усе, хто падыходзіць па здароўю, фізічнай падрыхтоўцы, не былі асуджаны і з’яўляюцца ваеннаабавязанымі грамадзянамі

Вядучы рубрыкі Святлана КУЛІКОВА.
Тэл. 68-29-26.

ЭСТЭТЫЧНАЯ СТУДЫЯ

Жанчыны ў яго жыцці

□ **Валерый КАЛЕСНИКАЎ**

На выставу работ мастака Аляксея Кузьміча я трапіў выпадкова. Аднак вельмі ўдачны лёс, што так здарылася.

...Яна прыйшла ноччу. Сшыла з нябёсаў у святле яркага промяні... Забытыя, згвалтаваныя, хлусня... Баль ладзіць сатана. А чаму? Ды таму, што мужчыны, стварылі гэты свет, заснаваны на разбурэнні.

Выратаваць гэтую грашчуну планету можа толькі жанчына. Мадонна, толькі яна выведзе мільярды людзей з цёмнага царства жыцця да святла...

Аляксей Кузьміч прагнуўся. Адна з першых яго карцін новага цыкла нарадзілася пад уражаннем гэтага сну.

“Мадонна — гэта цэнтр свету, — тлумачыць сам мастак, упэўнены ў тым, што новая цывілізацыя належыць ёй, жанчыне.

Мужчыны стварылі свет войнаў, жанчыны прыносяць планету каханню і дабро — гэта ў яго карцінах.

Кузьміч пачаў малюваць аголеныя жанчыны, таму што хацеў даказаць: голая цела можа паказаць інакш, чым гэты раблін Губенс ці Тыціян. Ён не паважаў, што яго абвінавачвалі ў развядзенні.

Прыгожыя жанчыны Кузьміч надзяляе вясёлым успрыманнем жыцця, ад чых яны ашча больш прыгожыя. Жанчына самай Прыроды прызначана для кахання — вольна імятуць творца мастака. 165 твораў ён прысвясціў жанчыне.

Нядаўна ў Нью-Йорку адбылася выстава карцін Аляксея Кузьміча. Яна так уразіла амерыканцаў, што тыя назвалі творца мастака “Вялікім антысэмітам”.

Пачатак работы над знакамітым цыклам “Мадонны XX стагоддзя” супадае з часам яго жаніцтва. Жонка была тады студэнткай тэхналагічнага інстытута. Цяпер яна ўжо маці двух дзяцей. Дачка, Інеса — 8 гадоў, сыну Аляксею — 6.

Гутару з мастаком, яго Мадонны. Яна мінае, разам з мужам пабываюць у розных кутках планеты. Пачыналася іх сумесная жыццё ў маленькім пакойчыку наўладальнага памешкання.

Але здольнага мастака заўважылі. Дзякуючы намаганням Міхаіла Андрэевіча Савіцкага і Валерыя Андрэевіча Пячэнікіна ён атрымаў выдатную кватэру і мастацкую майстэрню.

Інеса, жонка мастака, з гонарам працягвае эстафету сваіх пераддзі. Справа ў тым, што жанчыны заўсёды былі побач з мастаком. Ён выраб у мінагадзёўнай сям’і, акружаны любой маці і пецярэй сястры.

Кузьміч скарціў ідэал жаночай прыгажосці непарывна звязаны з яго эстэтычным захапленнем. Ён знайшоў свой “ідэал жанчыны”. Мастак захапляецца зусім не вытанчанасцю і духоўнай прыгажосцю жанчыны. Не, ён любіць здарова, прыгожай, страўнай, створенай для кахання жанчыну, паўнацелую, пышнагрудую, чарнабровую, у чым абудзілі асць штосці ад вобразу ідэальнай феі.

Свет Мадонны для мастака — гэта і яго свет. У ім адкаса на баскопернасці і хаос нашага часу. “Цяпер грамадства адчувае вельмі трывожнасць у рас-

таўраўці духоўных каштоўнасцей, — гаворыць Аляксей Кузьміч. — Самы высокай мэтай мастацтва з’яўляецца стварэнне прыгажосці, боства ў чалавеку. Мастацтва павінна неслі свету духоўнасць, бо і сёння, як і многа стагоддзяў там, чалавек імкнецца да святла і кахання”.

У той дзень, калі нарадзіўся Аляксей, была навальніца і ад маланкі загараўся многа дамоў. Яго мамі Аляксандра Максімаўна успрыняла гэтыя пажары як знак Усвясняння, які прадказваў сыну вялікую будучыню. Мацярынае прадчуванне спрадзілася. Вясковым хлопчак у вёсцы Махро, што на Брэстчыне, стаў выдатным майстрам жывапісу. Карціны Аляксея Васільевіча набываюць дзяр-

жаўныя музеі рэспублікі, шматлікія акадэміі і зарубажныя калекцыянеры.

Цяпер для мастака Аляксея Кузьміча настала яго зорны час. Мастацтва жывапісу зараджае нас сваёй любоўю да жыцця, умненнем перадаць людзям адчуванне радасці жыцця і ішчасця. Яно захапляе яркай фарбай, любоўю да сапраўднай жаночай прыгажосці, перакананай тыпавасцю вобразу, чужоўным спалучэннем праўды і мастацкай фантазіі.

Р.С. Калі гэты мастак быў падрыскаваны ўжо да друку, ад самога Аляксея Васільевіча мы даведзілі, што 22 ліпеня ў Санкт-Пецярбургу пачала працаваць выстава, прысвечаная Гульям Дабрай воля, а беларускі

мастак Кузьміч — адзіны з мастакоў СНД, хто запрашаны прыняць у ёй удзел. “Мадонны XX стагоддзя”, “Мадонны, які сымліі з набёсаў”, “Мадонна з дзіцем” — гэтыя і іншыя цыклы твораў мастака ўбачыць як пецярбургцы, так і імпатэліцы з-за межы гэтых краін, што будзе прысвятнае на Гульям. Незвычайнае свавольства — гэта, бады, сапраўды, чым уразіваюць карціны Кузьміча і менавіта гэтая “жасць” яго твораў, на думку мастака свавольства замесным асімілі выставы.

Анонсы, пра каго з вялікай удзячнасцю сказаў Аляксей Васільевіч — пра чалавека, дзякуючы спонсарству якога і адбылася выстава ў Пецярбургу. Іван Міхайлавіч Заіцаў — прэзідэнт фірмы “Рай”.

ЗАМАЛЁУКІ З НАТУРЫ

Слёзы старшыні

Іван Паўлавіч дайшоў да вышэйняга сцягу мудрасці. Яму ад Бога быў дадзены талент адчуваць тэрміны сёння, жыва, прадбачыць надвор’е. А ягоны клопат пра калгаснікаў, нібы бацькоўскі, і нядаўна, калі райкомы спрабавалі не раз скінуць старшыню з пасады, калгаснікі за яго ставялі гароў: “Івана Паўлавіча — куды туды збегі!” Першы парачылі: “Ён усёго чатыры класы скончыў...” Не дапамагала і гэтая аргументацыя.

Але раённае начальства не супакойвалася, усё чыпілася да старшыні: пара, маючы, і маладзін наступіць даволу.

І аднойчы гэтым гораўнікам над калгасам — Іван Паўлавіч сам папрасіўся, каб яго замінілі. Чаму? Што-небудзь знайшлі кепскае ў гаспадаркі? Прыпільні, крадзехі? Не, гэтага не было: сумленны быў Іван Паўлавіч да дзівосаў. Як ніхто са старшынь

суседніх калгасаў. Спытаючы: ну як жа яму удалося быць сумленным? А калгаснікі, праваражы, паймаў усялякіх упаваных і інструктараў, розных начальнікаў? Усіх накарміць, напавіць трэба? Трэба. Запачасткі траба? Трэба. А паліва, а... Усё трэба падмазаваць, каб ішло-ехала. І падмазаў старшыню — куды туды збегі! — калгас расцвітаў, раскрасіўся, і калгас расцвітаў. Заскрасіў, і калгас расцвітаў. Заскрасіў, і калгас расцвітаў. Заскрасіў, і калгас расцвітаў.

Дабілі Івана Паўлавіча тым, што на ўсіх нарадах начальнікі ганарыліся тым, што ў вобласці амаль усе старшыні з вышэйшай адукацыяй, ісць нават шмат кандыдатаў навук. Праўда, маўчалі, што ад гэтага стан сельскай гаспадаркі не паліпаўша. Безумоўна, начальнікі, можа, і не думалі, што такімі словамі яны крывадушча Івана

Паўлавіча. Да яго на вучобу адзінаццаці гадоў. За гэды яго старшынства ніхто не пакінуў калгас, неадарот, прасіліся да яго. Але было і тае, што зведзілі які-небудзь начальнікі нібы па-прыцяпцельску лягне яго па плячы і скажа: “Усю статистику ты мне пусь...” Давольна, я загадаў, каб тае дамоў атэстат ставілі прынесці”.

Дамаліся ўсё-ці свайго. Цяпер, цяпер ён... І пакінуў красла старшыні. Корпавецца ў сваім агародзе, на сваёй пасецы, у адзінаццаці год нёсці, дзе-та частуе. Кажуць людзі, бацькі, як ён плача. Сядзіць ноччу на танку і плача. А ён не заплача — калгас расцвітаў, раскрасіўся, і калгас расцвітаў. Заскрасіў, і калгас расцвітаў. Заскрасіў, і калгас расцвітаў.

Мікола КАПЫЛОВІЧ.

КРЫНІЦЫ

Алесь БАБАЕД

Сустрэкае вёска гасцей.
А хто ў ёй гаспадарыць будзе?

У ВЁСЦЫ

Так здаўна на зямлі было, так ужо ў людзей павялося: усім сялом будавалі жылло, усім сялом ішлі ў пракосе.

Хлеб дзялілі, дзялілі боль, разам песню адну спявалі. Выпраўлялі сыноў на бой, спадзяваліся і чакалі.

Час мінае, і ўсё часцей успамін нашы душы будзіць...

ЧЫРВОНАЯ КНИГА

Чырвоная кніга прыроды — не радасць твая, чалавек, а вынік праммернай свабоды, дзе правільні сквапнасць і здэкс.

Ты ходзіш у футрах, алмазах, ты ездзіш у хуткіх аўто, ты хочаш забіць у джазах, у шуме валютных вятроў.

Ты хочаш... Ды толькі прырода

Эмілія ПАСЫНКАВА — інвалід 2-й групы, чалавек нялёгкага, драматычнага лёсу. Бацькі свайго не памятае — ён знік невядома дзе. Цяпер жа добра ведаем, “дзе” зніклі ні ў чым не вінаватыя людзі ў час сталінскага самавольства. Маці стала інвалідам, не паднімалася з ложка... Трохгадовая дзяўчынка трапіла ў дзіцячы дом... Э.Пасынкава зведала і нявольню нямецкай катаргі. Дзіцячы дом з Клецка, дзе яго захапіла вайна, быў вывезены ў Нямеччыну. Нават не самая горшая, як яна ўспамінае, Эмілія гаспадыня, у якой яна батрачыла, інакш вакол яе не хадзіла, як з тонкім кіем...

ДЗЕДАВА СКРЫПКА

Дзеда ўспомніў і бачу, дзеда: вось ён, як колісь, скрыпку вымае... Хвіля — і сымкам да струн дакранацца і непаўторны матыў зайграе.

Хопць ён і не быў музыкантам вялікім — цяпер не горшы чалавек трае. Толькі мелодыя дзедавай скрыпкі — гэта гісторыя роду жывае.

Мікола СТАРЧАНКА

спакую табе не дае, былая твая асалода ў горчы дзён растае.

Чырвоная кніга прыроды — сумленна запознены крэк... Пляменьні, істоты, пароды — сціскае душу пералік.

Былі, засталіся, зніклі... Няўжо ў які-небудзь век дзе-небудзь яшчэ працягнецца, што жыў на Зямлі чалавек!

Вярнуўшыся пасля вызвалення нашых выгнаннікаў свецкімі войскамі на радзіму, ў Чэрвень, дзяўчына неўзабаве па вярбоўцы трапіла ў Мінск, на вела-завод, які толькі пачынаў станаўліцца на ногі. Працавала там слесарам-зборшчыкам шаснаццаці гадоў, потым тры гады — на трактарнай і апошнія чатырнаццаць — на матарным...

Э.Пасынкава друкавала свае дзіцячыя, фелетоны, нарысы, вершы ў “Чырвонай змені” і “Вожыку”, у “Работніцы і сялянцы” і “Полыні”.

І напісала раман “Вачамі і сэрцам”. Пра свой час, пра людзей, якіх сустракала ў жыцці, — і добрых, і блгіх, пра сваё дзяцінства і юнацтва...

Эмілія ПАСЫНКАВА

Акрайчык хлеба

Урывак з рамана

...Дзеці цесна абступілі цёцю Розу. Люсі, апануўшыся заду, узняўшы на дзівякі, яна пазірала цераз голыя хлапчакі.

— У-у-у... Пасталі наперадзе! — шопча дзівячынкі.

Кожны імкнецца ўхапіць хоць крошку, якая аддзялілася з-пад лаза, за якую дзеці, што вербалі, тавілі пабачы.

Выхавальніца, як заўважыла, паклала бохан на днушчак, памаж — як бы размажча, маркучы, з якога бох пачынаецца. Разрэзала на дзве роўныя паловы асцярожна, акуратна ўдаждж. Дзеці моўчкі сочаць, не міргаючы, за кожным рухам цёці Розы. Блішчэць галодныя вачыны. Не паспела выхапіць адразаць, першы асцярожна, як з-пад нава, выхапіліся вялікая крошка. Дзеці ў адзін голас:

— У-у-у-у-у! Якая-а! Крохал! Казік вокамігнае сваю руку пад лаза, каб выхапіць першы... Па вялікім пальчы хлапчак, які сёкануў нось. Цёця Роза спалохалася. Твар яе, і без таго бледны, стаў зусім палёвым на вост. Яна зморшчылася, быццам адкусіла кісла-горкі напелы ярылык, ад якога аж скіпцны зваля. Усе прыкцілі і ўжо не штурхаліся, не давалі адно аднаму пстрычак па лбе ці кудалёў у плечы.

Акрайчык ляжаў на сталі ў крыві, чырвоныя кроплі былі на днушчак і капалі на падлогу. Нейкі час Казік стаў разбужаць. Рамтам зарой, што бычок... Цёця Роза схопіла хлапчыка за руку і падбегла — да атпачкі, што вясела на сцяне для дзяўрай. Запіла рэду бам, пачала апантана перавязваць палец. Але бітну не хапіла — кроў хутка прасочвалася. Казік нема крчыча.

— Паназайцеся за дзецямі, — кінула цёця Роза да тэхнікі, — каб не распахалі хлеба, бо дужышчы пачнуць слабейшыя галоднымі... Трымаючы за руку Казіка, сціскала, каб спыніць кроў, пазірала то на рану, маюча, то на дзятву, непакочыўшы асцяжыла да дзівячынкі, які магі хлапчакі пакрыўдзілі, а сямі з плачам у голасе прыгаворвалі: — Я-а! Я папярэдзіла вас не лезці пад нож, а вы мяне не слухаеце! Добра, што хоць ад атпачкі быў! Трэба будзе вам, Ганна, схапіць у ізыятар, каб дабілі бітну яшчэ і ваты... Не раві!

Вядучы рубрыкі “100 артыкулаў з гісторыі Беларусі” Мікола КУЗНЯЦОВ.

Урывак з рамана

Сам віваніт! — прыкрыкнула не Казіка. — Ціцці...

Доўга яшчэ ў Люсіных вушх стаў ламант Казіка і голас цёці Розы. “Але куды яна падзела той акрываўлены акрайчык хлеба? — разважала дзівячынкі. — То ж хлапчкі! Яго нельга выкідаць, дзеці с’елі б”.

...Як праз сон гудзе неспына дзіцячы таванік, быццам растрыскаваны вулей. Люсі бачыць сябе зусім маленькай — хоць і зараз не вельмі што падрасла. Яна разам з малымі сядзіць за сталом — вялізарным, круглым, у маленькім креслецы з ручкамі, на якім можна пакласці далонькі, аблакаціцца і соўгацца туды-сюды, як на коніку, пакуль дзеці апетытна сэрбавалі малочны суп з асудзім макроніамі, што зважваюцца з блішчэстых лыжак. З макронію сцякае бялоская юшка, пырскаючы ў талерку і на грудзі, аблівае едака. Люсі ані не хочацца есці тую макорону — яна яе не любіць. От супчых — макі захавата з’ела або кавы сакалодай выпіла б, а то проста пагрызла б кавалачок сухага хлеба. Люсі нават не пачыла сваю лыжку ў суп, толькі пазірала ў выпуклыя бокі лыжкі, што ў лютарэтка, бачыць дужа павялічаныя свой твар...

— Хто найпершы з’есць свой суп, той першы убачыць на дне талеркі чужоўны макронік! — гучна абвясчае цёця Наталля. Дзеці рады старацца, адно пасоўваючы ды папярэжваючы на самі. Люсі, азіраючы навокал, бачыць прыгожыя кветкі па берагах талерак — белыя рамонкі з жоўтымі асцяжамі, сінія валовыя. Люсі хочацца ўбачыць і тое, што ў талерцы на дне, там, напозна, яшчэ цікавейшы макронік. Але яна ніяк не адолее гэтую цюлую сакалку супу — яго хлапчак. Толькі падняўшы лыжку да рота, каб прымушчы сабе есці, як адразу ж пачынае нудзіць яе, і лыжка бездапаможна апускаецца на стол, пальчыкі неперытныя, каб ніхто не бачыў, адсоўваючы ад сябе яду.

— Дзеці! Хто хоча дабаўкі? — выбухнула над Люсіным вухам гучна цёця Наталля. — Я-а! — закрываў Казік, высока ўскінуўшы руку.

— На табе яе суп, — кажа цёця Нюска. — А яна хай кладацца спаць галодная, калі не хоча макорону. Капрызцы нечага, манкі ёй давай... Не раві!

Усё гэта было некалі ў Мінскім дзіцячым доме.

“От, каб цяпер той макорону”, — разважае Люсі, уздымаючы.

У Чэрвеньскім дзетдома, дэляка ад вялікага горада, зусім інашэ. Тут с’бравлі суп і елі кашу драўлянымі лыжкамі і не з палёвых талерачак, а чамусьці з пагнутых, старых кубяцэ, без малюнкаў. На кубяцэ дужа абдулілася змалыя нынечкамі і паржавелі, нават працякалі і не былі прыдатныя для кавы ці супу — толькі для кашы. З аднаго і таго ж кубка елі суп, потым у яго накладалася бульба, а далей — наліваўся кампот. З некаторых цурчала, як з крана. У Мінску пасцелі былі мяккія, падушкі з пер’я. А ў Чэрвені, нават матрацы і падушкі набіваліся саломою. Дзеці тут былі ўсе худыя...

— Усім чыста пасеці за сталом! — загадава Рэзіля Сымонаўна.

— Не перашкаджаць мне. А хто наважыцца падсіць — можа трапіць пад лаза, як учора Казіка! Люсі глянела скова на Казіка, Тэй сядзеў у перабітанай рукой — моўчкі, неважылі, называлі сумні. Дзівячынкі пераваля позір на канец стала, дзе выхавальніца дзяліла хлеб, “чырвоначармійскі бохан”, як называлі дзеці фармавы хлеб. Невялікая чыглінка блішчела верхняй чорнай скарынкай і пазалочанымі бакамі. Дзятва прагна ўдыхала свежы, смачны пах, ён так і дражніў, казатаў нозды, наганяючы апетыт. Рэзіля Сымонаўна асцярожна ўзяла боханчык, уважыла на далоні, сцяпанула пальцам, пакурыла галаву на неаддзявель, што не адпавядала звычайнай вазе. Перакінула хлеб з правай далоні на левую, кшчы павялаўла ў нерашучасці, асцярожна паклала на дзівячынкі, што стаялі на палачцы. Адной рукой узяла нож, а другою, прытрымліваючы бохан, пачала размажкоўваць, пастукваючы па верхняй чорнай скарынке лязом, які бы падлічвала, колькі кавалкаў атрымаецца з гэтага невялікага боханчыка.

Пасля асцярожна пагрызла нож у хлеб, а сама эню абляла пале-пале чытка Нюска.

— Я-а! — закрываў Казік, высока ўскінуўшы руку.

— На табе яе суп, — кажа цёця Нюска. — А яна хай кладацца спаць галодная, калі не хоча макорону. Капрызцы нечага, манкі ёй давай... Не раві!

з гісторыі Беларусі

РЭЗЧЫ ПАСПАЛІТАЙ

воеводства Полацкаго судья и кавалер Корсак, другой — уезд Оршанского, подкоморий и кавалер Присетский”. 30 чэрвеня: “генерал-поручик Колюбакин донес мне об образовании в других частях конфедераций в воеводствах Минском, Троцком и уездах Ковенском и Улитском... и открытии конфедераций в уезде Гроднен

ЦЕМНЫ БОК МЕСЯЦА

Чараўнікі і чараўніцкі

У мінулым выпуску ЦБМ гаварылі пра чараўнікоў, якіх вараўнікі і наогул знацьці і нячужыя сьляды даводзіліся як бы па правасуддзю абавязку. Зразумела, што тут былі і свае сакрэты, якіх перадаваліся з пакаленьня ў пакаленьне. Таму сапраўды і мільяны, і ляснікі, і кавалі тоўсчэ ўмелі. Вялікую ролю ў занятках чараўніцтвам меў жыццёвы вопыт — зразумела, што сярод старых чараўнікоў, а там больш знахароў, было куды больш, чым сярод моладзі.

...І ўсё ж зусім асабліва пасадзіў займалі тых, хто прысваіў чараўніцтва ўсё сваё жыццё, зрабіў яго сваёй асновай і адзінай прафэсіяй.

Чараўнікі і чараўніцы, як вядома з дзіцячых казак, бываюць добрыя і злыя. Найбольш злыя і небяспечныя вядзючы і вядзючы, вараўнікі. Іх душа непадзейна належыць Чорту. З іх так ці інакш знаюцца вараўнікі і знахары, аднак гэтыя моцныя прыносяць карысць. Просты народ іх усё ж не вельмі любіць, мусіць, з-за гэтага знаёмства, і не так ужо часта да іх звяртаюцца, як гэта прынята лічыць. Сёння, наадварот, іх ледзь не на руках носіць, што, дарэчы, не спрыяе прафэсійнай дабрасумленнасці.

Звычайна ў вядзючых адноснасьці ўплываюць на жыццё чалавека з іх вяртычаў чараўніцкі абавязкі таму, што падпісваюцца з Чортам крывае дагавор. Служыць ім звычайна яго падручнік — чараўніцтва. Яны настолькі актыўныя, што іх даводзіцца нават утаймоўваць, даручаючы цяжкую работу — віць вараўніцкіх пасадзіў збіраць кінуў на вачэй жыццё. Інакш, калі ў іх не будзе занятку,

чараўніцтва вараўніцкіх непрымальна самаму чараўніку.

Усе чары можа рабіць толькі той, хто поўнасьцю, з вараўніцтвам! Прадаў душы Чорту. Каб стаць такім нелюдзям, памочнікам сьляз Зла, трэба зрабіць нешта страшнае, блузнерскае. Напрыклад, у чарке з нас прычынацца, не чытаць Святыя Тэкс, а прычынацца ў роце, вынесці на ростані, пакласці на крыж (яны паводзілі стаяць у Беларусі на скрыжаванні дарогі) і выстраляць па іх. Казалі, што ў момант страляў на крыж з аўляеца распяты Хрыстос. Казалі, што многія ад гэтага святаяцтва вараўніцкіх, ператвараліся ў дзікіх звяроў. Але таму, каго удавалася некалькі ашалець, пачынаў верна служыць сам Чорт.

Для сапраўднага чараўніцтва яго заняткі робіцца чымсьці неадным, тым, чаму ён не адольны процістаяць. А таму часам ён чаруе неадольна, як бы не хочучы, калі "кроў вочы заўважыць", нячужыя сьляз у галаву ўдзявае. Ён дзейнічае як у збыццё, ашалець; ён абавязкова павінен кагосьці счараваць. Счараваць ён можа палатанца ў такіх халінах чараўніцтва на вочы — прападзець і ён за што. Дарэчы, таму і існуюць такія нячужыя, якія не маюць ворагаў? І якіх зачараваных, сучасных выпадкова, па злему збегу абстаці.

Вядомы чараўнік збавіў карыстаўся паваяж, прынамсі, вараўніцтва. У большай паваяж гэта была нячужыя, іх садзілі на пошук на вяселлях, хрэсьбінах, частавалі і наогул задовольнялі, каб не раздражняць. Тых ж прынімалі падарункі і пачастункі, як належнае, больш таго, не саромеліся лагражыць праміа за сталом: "будзеце ж мяне памятаць!". Я вяду дама ў чымкі ў знакі! І т.п. Іх прысутнасць тут жа ахоплівае страх. Найбольш чужыя, нервовыя, асвабоджаныя, страчвалі прытомнасць, захавалі, што жыць ра павяджэцца да вараўніцкіх чараўніцкіх лагроз. Тых ж, на кога асвабоджана гнёт мугунага чараўніцкі, інакш павяджэцца чараўніцкіх сіла, так бы мовіць, канкурэнцыя. Усё залежала зноў-та ад падатчыячых магчымасцяў таго ці інаша чараўніцкі. Гэ-

Сёння гэта тэкст-амулет з тэкстам, узятым з запіскаў "Сон Багараўніцкі". Ён вараўніцкі на пошук у хаце і абарану ад нячужыя сілы, а таксама быў залогам дабрабыту і добрых адносін у сям'і.

А ў чым жа яго доме сон прапускае, Так Ісус Хрыстос прабувае, А сьвятая міль Багараўніцкіх прабувае, І хлебам, і соллю надзявае, Ад іх іх іх бед а збаўляе, А сваёй пеланой утывае.

З гісторыі НЛА

Паведамленні аб загадкавай з'яве — аб'екце, які сявіаць і быў падобны да дыржабля (гэта паравінак прышлі крыху пазней), гэты амерыканскі гарадзкі Сакраманта змесьціў 17 лістапада 1986 года, за сем гадоў да палёту братаў Райт. Замільгала кіткія газетныя загалоўкі: "Прыезд, загадкавая з'ява прыроды ці то-небудзь яшчэ?" "Усе бачылі містычныя лятоўныя вогненны шар" і г.д. Сярод мноства версій, якія тлумачылі таіну, была і космічная. Аўтар лісьці ў Сакрамантаў газету запавядаў, што гэта "марсіянэ", а ў другой газеце нават з'явіўся матэрыял аб "сустрачэнні з іншаземцамі" на пустынным узбяр'і.

Яшчэ ніхто не верыў у авіяцыю, а ўжо пісалі пра "марсіян", "кантакт з іншаземцамі". Можна было сказаць, што ўфалогія ўпарта бегла наперадзю навуку і, можа, нават не "падтурхвала".

Менавіта ў канцы мінулага стагоддзя сталі папулярнымі экстравантычныя ідэі амерыканскага вэстранома Персіваля Ловэла, аўтара славаўтай гіпотэзы рукаворнага паходжаньня каналаў на Марсе. Яго французскі калега Каміль Фламарыён таксама не

стрымляваў фантазіі, калі гаворка ішла пра магчымасць існаваньня жыцця на іншых планэтах Сонечнай сістэмы. Сёння прыхільнікі ўфалогічнай дысцыпліны чамусьці абыходзяцца маўчаннем прозвішчымі "іншаземцамі". На наш погляд, гэта матэвуеца жадаючым паказваць, што навука аб НЛА — самая-самая сучасная.

...Кананічны леталіс НЛА пачынаецца з 24 чэрвеня 1947 года, калі нарэзду і ў сам феномен, і назва для яго. У той дзень нейкі амерыканскі бізнесмен, Канат Арнальд пралётаў на ўласным самалёце над гарыстым мясцовасцю заходняй часткі штата Вашынгтон. Авіатар-аматар даламагаў шукаць прапавішч ваяныя самалёты (уладзі абцягалі ўзнагароду ў 5 тысяч далараў).

У тры гадзіны дня борт самалёта некачана асыяла якая ўсплывае, затым яшчэ адна (неба ў гэты час было бязоблачным). І перад збытаным лётчыкам з'явіўся наступны карціна: дэзьяць аб'ектаў сявіацілі і рухаліся па небе з поўначы на поўдзень. Да іх было кіламетраў 20—25, але Арнальд выразае бачу, што ў некаторых "былі крылы, але адсутнічалі хваставыя апярэнне", другія ж былі "пляскавыя, як бін, і адлюстравалі сонечнае святло", рухаліся яны, як "сподкі, што плывуць па паверхні вады".

Усё з'ява заняла не больш трох хвілін, і пасля прыбыцця ў аэрапорт Арнальд расказаў пра ўбачанае рапарцірам. Гэта былі тры "зоркавыя" халіны, бо хутка ўся Амерыка абмярковаўла загадкавую з'яву. Карэспандэнтам асвабоджана вобразнае паравінак небасхв аб'ектаў са сподкамі, і з гэтай пары ўмяцалася словазлучэнне flying saucer — лятучы сподак. У вядомую ўсім "латучую талерку" "сподак" у нашай мове трансфармаваўся па неадвольным прычынам. Мабыць, кухонны тэрмін гукаў надыта ўжо несур'ёзна.

Нэзавна знала, і што дзіцячымі формамі НЛА, то іх не было, а былі "латучыя" і "латучыя" дэзьяць у канцы Французскага ўдзельна Жака Вэла. Згодна са спецыяльнай табліцай, на небе нарэзду шыры, кольцы, парсічкі, дыскі, цыліндры, эліпсоіды, прамеауагольныя скрынкі, конусы,

піраміды, а таксама больш экзатычныя "памідоры", "сігары", "ліны", "буталкі" (у тым ліку нейкія загадкавыя — з дэма рыльчым, "збанкі", "колы", "спіцы", "званы", "капелюшы", "чарпакі", "тарпеды", "снарады", "ракеты", "грыбы", "пачыналі соты", "электрычныя лямпачкі", "бумерангі"...

Што ж дзіцячым выпадку з лётчыкам-аматарам, то ён як бы "праварэ плаціну" — у прэсу хлынуў патак паведамленняў аб іншых сустрачэннях з "латучымі сподакамі". Калі ж даследаваннем феномена заняліся саўдныя навуковыя і ўрадавыя установы (нядаўна стала вядома, што ў канцы 40-х гадоў Сталін зрабіў запыт Каралёва адносна небасхв, якую могуць уявіць неапазнаныя аб'екты), спатрабавіся зямліны "рэпэрцір-сподкаў" чымсьці больш сур'ёзным. Так з'явіўся славазлучэнне скарачэння НЛА — неапазнаныя лятучыя аб'екты.

Дарэчы, многія вучоныя лічаць яго нядульным, калі не памылковым. Вось што пісаў з гэтай нагоды член-карэспандэнт АН СССР У. Мігулін: "НЛА — гэта вельмі нядаўны тэрмін (аб "латучых талерках", "сподаках" ўжо не гаворю). Перш за ўсё, слова "неапазнаны" не апазнаныя, які? Выпадковым называліся, які, дэ-пудым, прысяд паведамленням аб сваім назіранні? Калі б на яго месцы апынуўся спецыяліст, то, магчыма, ён без цяжкасці "апазнаў" бы тое, што бачыць. Далай — "латучыя"..." Скажыце мне, калі ласка, ці можна назваць лятучым, напрыклад, воблака? Ці павялічыце зняцце? Гэта проста рознага роду з'явы ў атмасферы. Між тым, слова "латучыя" само па сабе падтурхочвае да думкі, што павіна з'ява ўсё нешта рукатворнае, тое, чым кіруюць... Іншымі словамі, ужо ў самім тэрміне зашыфавана сцвярджэнне аб прыродзе з'явы. Гэта зусім неауважыма падыход. Называць "аб'ект"..." Пад гэтым словам большасць людзей разумее нешта "чужадацкае". І яно зноў-та дзіцячымі толькі да некаторых аб'ектаў назірання, далай не да ўсёх...

Гэтая публікацыя таксама мае адносіны да гісторыі НЛА, але ўжо не замежнай, а айчынай (прынамсі, былой савецкай). Як вядома, у 70—80-я гады — эпоху "рэзвітога сацыялізму" — таіныя выпадкі не надта "афішаваліся" мясцовымі і цэнтральнымі ўладамі (мабыць, лічыліся, што гэты падрываў б аўтарытэт "усеагунай" савецкай навуцы). Вось і даводзіцца зараз "па крупінах" збіраць звесткі, маючыя адносіны да НЛА.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

У 1984 годзе савецкі танкер "Горы" азнаходзіўся ў Міжземным моры, непадалёку ад Ібіралтара. Некачана адрозу да матросам ўбачылі ў небе над караблём дзіўны аб'ект, які круціўся ў паветры. Успыхваючы, ён падляцэ да судна і завіс над ім. Паводле слоў аднаго з відэаопачу, аб'ект меў шэра-матэлічны колер, форму двух па-саджаных адзін на аднаго дыскаў і дэзьяльня формы, якія круціліся ў розныя бакі. Ніхкі дзік сявіаць рознакаляровыя агні. Некаторы час НЛА ляцэў за суднам, затым адыцэў у бок егіпецкага сугаруа, што пра-ходзіў непадалёку. Увесь эпізод некалькі дзён літаральна быў у шоку ад убачанага, але ў прэсу ніякіх звестак не давалі і паказанні відэаопачу не запісвалі.

ХАТНІ ЭКРАН

26, аўторак

Беларускае тэлебачанне

8.00. Рэцэпты рэспублікі.

8.10. Эканаміст.

8.20. Пад купалам Сусвету.

8.30. Надвор'е.

8.40. Плях халіна на жарты.

8.45. Тэлеklub "Gay-gay".

9.10. Да Дня незалежнасці. "Край".

* 10.20. "Чаралашкі нідзя".

10.30. Мост.

10.40. "Нова І К" — топ-10.

10.50. Эканаміст.

10.55. "Незалежнасць — гэта род думкі наперадзю святла.

10.50. "Беларускія навалы".

11.00. Урачыства пасаджэння і канцэрт, прысвечаны Дню незалежнасці.

11.55. Канікул.

12.00. Калыханка.

12.05. Панаірама.

12.10. Закрыццё III Міжнароднага музычнага фестывалю "Славянскі базар-94".

12.15. Плях